

АБОНАМЕНТЪ:

годишно 15 лв.
полугодишно . . . 8 лв.
въ прѣдплата.

Адресъ:
Редакция в ПОВѢДА.

Единъ брой 5 ст.

ПОВѢДА

ЕЖЕДНЕВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ОБЯВЛЕНИЯ:

10 ст.
68 ст.
05 ст.
Телефонъ № 263

Единъ брой 5 ст.

За силна армия.

Днешните моменти сѣ една проба за силата на нацията, за тяхната годностъ и издръжливостъ за по нататъшно съществуване.

Армията е всичко днесъ. Нито французкото злато, нито белгийската индустрия и спенула, нито английската търговия сѣ въ състояние днесъ да обуздаватъ една Германия съ единъ чужовенъ милитаризмъ.

Силенъ е днесъ она, който е можалъ да отхрани, отгледа и издържа една образцова армия.

Ано това за Европа е тъй, какво остава за Балканитъ? Дѣйствителността и тукъ е същата.

Въ никого вече не остава съмнение, че не само за да можемъ да просъществуваме като самостоятелна държавна единица, но и за да можемъ да аспираме за нашето пълно национално обединение, най-главно, най-необходимо условие за това е да имаме една силна армия.

А знае се, знаятъ го турци, сърби, гърци, ромъни, пълн и цяла Европа знае, че на Балканитъ има единъ народъ, който съкруши за единъ мигъ една империя, която останала неуязвима за да въ велики сили като Англия и Франция вече година.

Армията ни ностува и ще ни ностува милиони, но тия милиони не се хвърлятъ на морското дъно, не се хвърлятъ на вѣтра, а сѣ тѣхъ се издѣватъ основитъ на она възломъ, връзъ който ще се разбиятъ ударитъ на нашитъ ал-

чки и подли съсъди. Армията, силната и непрекъ армия, тамъ е нашето спасение, тамъ е нашето упование за осъществяване на заветнитъ ни идеали.

Нашето географическо положение на Балканитъ е такова, че нѣковетъ ни винаги трѣба да бждатъ остри.

И днесъ повече отъ всякога армията за насъ е една светиня, армията за насъ е единъ Богъ, отъ когото ще зависи нашата щастлива бждинна, или нашето разорение.

Насъ ни ухаеа, ано можемъ да се изразимъ така, съгласието, намъ се обещаватъ какви ли не облаги само защото цяла Европа знае нашата военна мощъ, знае че ние и само ние сме въ състояние да развѣржемъ гордиевия възелъ при дърданелитъ и да спомогнемъ за свършване на всеевропейския потопъ.

Нашата армия днесъ е нашата велика гордостъ—чръзъ нея ние все повече и повече печелимъ теренъ въ тая всеобща неравна борба, чръзъ нея ние растемъ въ очитъ на нашитъ противници, чръзъ нея ние ще наложимъ нашето национално обединение, стига само да не бжде поведени въ служба на чужди интереси и чужди идеали.

А ние сме напълно убѣдени че днешното правителство прѣцѣнява много добръ моментитъ, вземайки поука отъ миналото, за да не ни хвърли въ една яма, дѣто сѣ нашитъ острия нашитъ глави да изсъхемъ.

Политически прѣгледъ.

Нашитъ прѣдположения сѣ сбдиаха. Сърбия, споредъ както гласятъ послѣднитъ сведения, дава таквъ отговоръ, който още тѣва всѣкаква възможностъ за постигане на извѣстно споразумѣние между балканскитъ държави за колективната имъ намѣса въ полза на съгласието, отъ която послѣдното само признава, че има голѣма нужда.

Знае сръбскитъ отговоръ не съставлява никаква изненада, защото ние знаемъ прѣдварително, че той ще бжде таквъ, но за съгласието и за нашитъ русофили, които искатъ да се намѣсимъ въ полза на съгласието на бърза ръка, той е добъръ урокъ. Съгласието трѣба да разбере, ако наистина искрено желае споразумѣнието и дѣйствително чувствава го-

лѣма нужда отъ него, че Сърбия нѣма да отстъпи до като не бжде притисната до стѣната. Най-вече същото това трѣба да знаятъ и разбератъ тѣзи у насъ, които още блѣнуватъ за сръбско-българско братство Това показва още, че правителството, което днесъ управлява България, напълно съзнава дѣйствителността и дѣйствува точно въ нейния духъ, нѣщо което най-много трѣба да сѣ има прѣдъ видъ, когато едно правителство си поставя за цѣль да защити прѣдъ всички чиста народнитъ ни интереси.

Финансовото положение на България.

Директорътъ на държавнитъ дългове въ България, г-нъ Дръ Стояновъ, интервюиранъ отъ редактора на Берлинскъ Цайтунгъ амъ Митгагъ е заявилъ слѣдно-

го по финансовото положение на България: Въ послѣднитъ 3 години България води дѣ войни и много естествено е че войната е дала единъ дълговъ товаръ отъ 800 млн. лв. Държавата ни бюджетъ обаче бѣ приключенъ безъ дефицити.

Въпрѣки това българскитъ дългове на 31 дек. 913 година сѣ били 139 лв. на глава безъ военнитъ разходи, когато сега въ Франция се пада по 900 лв. дългъ на глава.

България сега има въ себе си голѣми резерви отъ злато, понеже голѣмата частъ за военни разходи сѣ израсходвали въ страната, и ако днесъ има дѣлажко отъ около 20%, това не означава едно понижени на валютата. Ако Дунава се отвори и износа на нашитъ храни бжде свободенъ къмъ централнитъ сили, то резервитъ ни отъ злато ще бждатъ достатъчно увеличени и нашето финансово положение ще бжде едно отъ най-добритъ отъ това на всички държави на Балканския полуостровъ.

МѢСТНИ ВѢСТИ.

Общински. На 21 вечерта общинския съзѣтъ при новия си постоянненъ съставъ е държалъ първото си заседание.

Съзѣтъ е одобрилъ протокола на комисията за опрѣдѣлене цѣнитъ на прѣдметитъ отъ първа необходимостъ, отъ 18 августъ. Така опрѣдѣленитъ цѣни отъ съзѣтъ сѣ прѣдставени телеграфически за утвърждение отъ комитета на обществена прѣдвидливостъ.

Опрѣдѣленитъ цѣни сѣ слѣднитъ:

Гасъ — касъ 19 лв. дѣт тенски безъ касъ 18-40 лв. 1 тенкия 9-45 лв. 1 литръ 0-55 ст.

Захаръ — на едро кил. гр. 1-20 лв. на дребно 1-30 лв. гр. Масло дървено — на едро 1 качество 3-30 кгр. на дребно 3-40 лв. литръ.

Маслини — на едро 1 кач 1-65 лв. на дребно 1-80 лв.

Оризъ — на едро — мѣстенъ 0-90 ст.; чуждестраненъ — 80 ст. на дребно — мѣстенъ 1 лв. — чужд — 90 ст.

Спиртъ за горене. — литръ 1 л. Фасулъ. — на дребно сира и чалъ — 25 ст. кгр. хороъ — 30 ст. кгр.

Сирене — на пазаря 1 лв. а въ дюкени 1-10 лв. кгр.

Кашикавалъ — полски на пазаря 1-50 а въ дюкени 1-70 лв. кгр.

Пукъ — на дребно — армизикъ — 20 ст. кгр. каба — 15 ст. кгр.

Дървени въглища — 100 кгр. 8 лв. — 1 кгр. 10 ст.

Дърва — джбови — нарѣзани реколта 914 915 год. 6-50 лв. 250 кгр.; по стари 7 лв. 250 кгр., смѣсени 6 лв. 250 кгр. и други.

Цѣнитъ на труда, наемитъ на квартиритъ, месото, хлѣба и брашната оставатъ съжитъ каквито сѣ били до сега.

Черковния хоръ който нѣе въ черковата „Св. Никола“ прави отлично впечатление всрѣдъ гражданството. Ние не можемъ да не изкажемъ своето задоволство отъ работата на г. Х. Кирякова, който дирижира хора, като знаемъ колко трудности е трѣбвало да прѣдолѣе той, докато го организира.

Сензация въ магазинъ „ШИКЪ“.

Извѣстивамъ на почитаемата клиентела, че въпрѣки кризата съмъ набавилъ въ магазина си всички необходими галантарийски артикули, като ризи горни бѣли и цвѣтни, ризи и гащи долни, чорапи, яки, вратовръзки, чадъри мъжки и дамски, кърпѣ за лице и джебъ, дамски чанти кожени, сапуни, парфюми, кремове, пудри, одеяла памучни, каскети и пр. и пр.

Наскоро ми пристигатъ и зимнитъ артикули, които ще продавамъ съ най-износни цѣни.

Ученици отъ гимназията, прогимназията, търговското училище и желѣзничари!

Прѣди да си купите форменитъ шапки, прѣгледайте произведението на придворнитъ шапкари Г. Н. Поповъ & Братъ, отъ които вземахъ прѣдставителството за гр. Варна — шапки, които по солидностъ, елегантностъ, доброкачественостъ, а най-вече по-низкитъ цѣни, надминаватъ всички на другитъ фабрики и работилници и задоволяватъ най-взискателния вкусъ.

Шапка „Поповъ“ е девиза на ученици, войници и желѣзничари!

Прочее, тичайте въ магазинъ „ШИКЪ“ на улица „Царъ Борисъ“ и ще се увѣрите!

Пристигнаха ми сѣщо зимни сукнени, плюшени, корави лоджийски и др. шапки, които ще продавамъ съ най-умѣренни цѣни.

Важно за господа офицеритъ.

Извѣстивамъ на г. г. офицеритъ отъ флота, пѣхота и брѣговата батарея, че вземахъ прѣдставителството за гр. Варна на Царскитъ придворни шапкари г-да Г. Н. Поповъ & Братъ — София и желающитъ г. г. офицери да иматъ хубава, елегантна, здрава и сѣтина фуражка, нека заповѣдатъ въ магазинъ „Шикъ“ на улица „Царъ Борисъ“ и си дадатъ порѣчкитъ. Доставка незабавно.

Съ почитание: СТ. С. ИОНЧЕВЪ.

София — хотелъ „МЕТРОПОЛЪ“ — София

Варненци, всички въ хотелъ „Метрополъ“, когато идвате въ София. Тамъ ще намѣрите комфортабно мебелирани стаи, строга фамилярностъ и образцова чистота.

Съ почитъ: Георги Ангеловъ (съдържателъ).

Мебелна индустрия.

Стефанъ Ив. Райковъ.

Изработва всѣкаквъ видъ мебели съ разни стилове и отъ сухъ дървенъ материялъ.

Приготовлява разни училищни пособия и покѣщнина — солидна и на износни цѣни за всички училища и общини въ окръга.

Адресъ, Стефанъ Ив. Райковъ улица „Доагоманъ“.

Дѣвически пансионъ

на г-жа Кр. Златеустова — София.

Основанъ въ 1911 год.

Приматъ се нови пансионерки. Подробни свѣдѣния и правилникъ при поискване.

Пансионътъ се помещава въ много хигиенично, самостоятелно и съгдно за цѣльта здание, съ градина, баня и други удобства на ул. „Графъ Игнатевъ“ № 41.

Печатница „Взаимностъ“, на Ив. Проиковъ, Телефонъ № 268.

Гърцизма бѣснѣе още въ Варна. Единъ отъ нашитѣ рапортьори попиталъ съдържателя на едно кафене въ Балъкъ-пазаръ да ли нѣма нѣкой вѣстникъ да си прочете. Съдържателятъ му отговорилъ буквально така: какво да правимъ съ български вѣстници, ... а ... да имаме грѣцки, щѣхме да купимъ и 10 и 20, защото не знаете ли тукъ въ Варна... българинъ нѣма.

Нашиятъ рапортьоръ му отговорилъ, че това е публично заведение въ български градъ и не трѣба да говори така.

Гърка зачервенѣла като ракъ отъ ядъ направилъ си пътъ прѣдъ заднитѣ врата на кафенето, за да не продължава неприятния разговоръ съ неприятеля българинъ.

Въ Театръ Борисъ, когато Ибиша дава своитѣ прѣдставления, влизатъ по 15-20 души стражари, които не се задоявяватъ само да стоятъ на галерията, но прѣскачатъ и отиватъ чакъ на резервнитѣ мѣста, а съ това безпокоятъ публиката. По-добри стражаритѣ да стоятъ на постовеѣ си, отколкото да идватъ да „пазятъ реда и тишината“ въ театра. За пазене на реда съ достатѣни най-много двама души стражари.

Вмирисано мѣсо. Единъ гражданинъ ни се оплака, че въ халитѣ на IV уч се продава много пжти вмирисано мѣсо. Освѣтъ това машинитѣ за къпане на месото не се чистятъ съ седмици и като се доближи човѣкъ до тѣхъ, издаватъ една грозна воня.

Какво правятъ санитарнитѣ ни агенти, общинскитѣ ни лѣкари, както и ветеринарнитѣ такива. Умоляваме тия органи най-сериозно да се застъпятъ за поправката на това зло.

Хлѣбътъ. Донесоха ни въ редакцията едно парче хлѣбъ, пълно съ разенъ бокалъ. До кога ще продължава гражданството да се храни съ подобенъ хлѣбъ? Нѣма ли власти, които единъ пжтъ за линаги да турятъ край на тѣзи хлѣбарски неопиания.

Твърдѣ упорито се говори, че цанковиститѣ общински свѣтници, слѣдствие блага на кмета г. Василевъ и на помощницитѣ цанковисти, щѣли да си дадатъ оставкитѣ.

Сжщо тъй говори се, че и демократическитѣ общ. свѣтници щѣли да си дадатъ остав-

китѣ г. Кара Михалевъ е заявилъ прѣди петъ шестъ дни, че тоя свѣтъ се е изморилъ, та трѣбало да дойдатъ нови хора, за да поематъ работата съ по-голяма енергия. На сжщото мѣстѣ с билъ и г. Ради Василевъ.

Либералитѣ новонабранъ помощникъ кметъ г. Анчевъ още не се е явилъ, за да приеме длъжността си. Мълви се сжщо, че и той щѣлъ да си подава оставката.

Вчера войницитѣ отъ флота сж водени на кинематографъ, дѣто бѣха прѣдставени картинитѣ: тържествата на 2 августъ, I морски празникъ и атаката на турския крайцеръ „Хамидие“ отъ нашитѣ миноносци.

Колоездичатъ днесъ ще иматъ въ колodrума увеселение.

Свикването на данѣчитѣ. Споредъ едно съобщение отъ София заедно съ данѣчитѣ ще бждатъ свикани и тия неслужили бѣжанци отъ Добруджа, Македония и Тракия.

Приятно ни е да съобщимъ, че учителя по математика въ тукашната мжжка гимназия и нашъ добръ приятелъ г-нъ Сл. Грековъ е назначенъ за асистентъ по математика въ софийския университетъ.

Рѣшението на общ свѣтъ за нормиране цѣнитѣ на припаситѣ отъ първа необходимостъ е изпратено телегр. на утвърждение. Щомъ се утвърди, дългъ се налага на гражданството да бди за точното му изпълнение, защото остане ли само общ. агентъ да слѣдятъ, то се знае въ резултатъ какво ще излезе.

Партийни. Днесъ сутринтъ тукашното бюро на стамболовиститѣ е имало заседание, въ което е разгледало нѣкои текущи въпроси отъ мѣстенъ партияенъ животъ.

Въ Евксиноградския дворецъ наскоро ще пристигне Нейно Царско Величество Елеонора, гдѣто ще прѣкара есенния сезонъ.

В-къ „Свободенъ Гласъ“ въ вчерашния си брой изнася много некрасиви работи изъ дѣйствиата на полицейския приставъ Дюлгеровъ. Необходимо е г. градоначалника Ташевъ, веднага да прѣдприеме едно бързо разслѣждане и ако се укаже, че писаното противъ него е вѣрно да направи нужното за освобожд. на този п-въ отъ служба.

ТЕЛЕГРАМИ

и телефонни съобщения.

Ромжиски страхъ.

Букурещъ. 22. На австро-ромжиската граница се работятъ усилено окопи и постоянно маневриратъ значителни войскови части.

Туй внася голѣма тревога въ ромжискитѣ военни кръгове.

НИЩЪ. 21. Бюрото на пресата съобщава:

Въ състояние сме да заявимъ, какво съобщението лансирано отъ Българската преса за сгрупването на сръбски войски на българската граница е невѣрно.

Прѣзъ послѣднитѣ дни сръбскитѣ войски не сж прѣдприели никакво движение къмъ българската граница. Когато пжкъ българското правителство е въ намѣрение да произведе маневри къмъ сръбската граница.

Взети сж обаче извѣстни мърни, които цѣлятъ да прѣдпазятъ Сърбия отъ евентуалното форсирване на Дунава отъ австро-германцитѣ.

БЕРЛИНЪ 22. Слѣдъ падането на крепостта Гродно неприятелтъ, изоставяйки голѣмо количество муниции и припаси, отстъпва въ безпорядѣкъ.

БЕРЛИНЪ 22. На западния фронтъ въ областта на Вогезитѣ, на единъ фронтъ отъ нѣколко км. неприятелтъ поднови тази вечеръ, усилено своитѣ нападения.

Боеветѣ продължаватъ съ ожесточение. За крайния имъ изходъ още нѣма извѣстия.

БЕРЛИНЪ, 21 авг. „La Tribuna“ се научава отъ положително мѣсто, че отстъпващитѣ, които се правятъ отъ турската страна на България, не се отнасятъ само до владѣнието на железно-пътната линия Одринъ-Дедеагачъ, съ нужната територия отъ лѣво на нея, но и до отстъпването на територии, южно отъ Лозенъ-градъ, като този градъ остане въ българска територия.

Тия голѣми отстъпки, които се правятъ на България, съобщава „La Tribuna“, ни кара да върваме, че България е поела англоски-менитъ да вземе активно участие на страната на централнитѣ сили.

Недовѣрие въ Русия.

РИМЪ, 20 авг. „Месатеро“ пише, че споредъ държането на Англия и Франция спрямо Русия, може явно да се забѣлжи едно недовѣрие на първитѣ спрямо съюзницата си Русия и че всичко досѣгашно тоя въпросъ писано въ противни смисълъ т. е., че съюзницитѣ сж много доволни отъ дѣйствието на Русия съ лѣжовни.

Съюзницитѣ отъ день на день се убѣждаватъ все повече и повече, че Русия излезе отъ рамкитѣ на надеждитѣ за успѣхъ; тя нѣма муниции, а което е най-главното нѣма вече онази горестъ прѣднина и това по причина на отпущеността, която отъ своя страна докарва разгромъ въ руската армия.

ВИЕНА 22. На италиански фронтъ нѣма нищо особено за отбѣлѣзване.

СОФИЯ, 23. Съобщаватъ ни отъ София, че ведно съ евентуалното излизане на м-ръ Апостоловъ отъ кабинета ще бжде повдигнатъ въпроса и за попълване другия вакантенъ министерски постъ, на който иматъ право стамболовиститѣ.

Българскитѣ маневри плашатъ сърбитѣ.

Букурещъ, 21. Сърбитѣ силно сж се заинтересовали да узнаятъ каква цѣлъ имали движениата на българската войска до тѣхната граница, но отъ компетентно мѣсто имъ се било дало да разбератъ, какво българската войска не прави никакви маневри, а просто дивизионни упражнения, както това става ежегодно. Това незадоволявало уплашенитѣ сърби, и тѣ сж биле рѣшени чрѣзъ аероплани да разузнаватъ движението на българскитѣ войски.

Театръ „Борисъ.“

Днесъ, недѣля 23 августъ драмо-комичната труппа „ВАРИЕТЕ“ подъ управлението на Атанасъ Вая — ИБИША ще прѣдстави

10 годишния животъ на една дама

Ф-милитарна драма въ 4 дѣйствия отъ Гюставъ Боре и

Воденчаритѣ

много смѣшна комедия въ 3 дѣйствия.

Двучленно тихо сѣмйствено во дири служаче. — Споразумение агрономството.

КЪЗЪЛЪ-АГАЧЪ.

(Бѣгли културни бѣлѣжки).

Мехмедъ файтонджията, чие-то кжко, дебело и охранено тѣло приличаше на хамамъ-томакъ, а лицето на пълнолуние, ни изсипа съ лондотъ си за четири часа отъ Ямболъ въ Къзъл-агачъ.

Валеше дъждъ и ние бѣхме се спотнали въ затвореното купе. Той не говореше, а само се добродушно усмихваше и раздояваше сребърнитѣ си подстригани мустаци, когато му заговорѣхме.

Шегувахме се и му подмѣтахме, че отиваме да поемемъ ротитѣ си и тръгнемъ за Одринъ. Той ужъ схващаше шегата, но като че ли нѣщо го бодваше, та свиваше нервно широко разтворени вѣжди.

Пристигаме въ К.-Агачъ. Отваряме купето и се любуваме на хубавата гледка, що ни мамѣ погледъ: Тунджа, като сладна ханжма опасва съ гѣвкавъ станъ градчето.

Насрѣща ни голѣми рунтави

кучета лаяха на съвършено низки басови ноти.

Пжтъ ни прѣкосаха двѣ хубави момѣ, съ огнено червени забрадки, зелени елечи и черни вълнени тѣкани фистани, по политѣ и гърдитѣ съ разноцѣтни ржчни шевитѣ. Отъ колѣнитѣ надолу крака боси, обли, дебелѣ. Слизаме на единъ отъ тритѣ хана, който имаше 5-6 мръсни кабарета за ... дървеници. Още отъ първата нощъ почнахме да отбиваме атакитѣ на тия кървожадни гадове, които въ всѣко едно кабарѣ бѣха повече отъ Черногорската армия прѣди почване на европейската война.

Редятъ се сиви казармени дни. Сутринъ рано отиваме съ изкривени, сърдити физиономии на учение. Много прѣсилено върви работата. Безсънието, атакитѣ нощни, ни направиха твърдѣ нервни.

„Мирно“, „стой, говедо“, „калтабани“, „мушкай здраво, че м...“, „вземи равна мушка, зем-

наре...“ Тая казармена проза и цѣлдневното печене на палашето слѣдѣе ужасно ни убиваха.

Само въ празникъ ходимъ изъ града, минаваме опушеното като маджарска шумка общинско управление, о което има винаги да се дръгнатъ 2-3 красави магарета и което е неопровержимо доказателство за българската нехайностъ къмъ общитѣ имоти.

Срѣщу него е двуетажно училищно здание, отъкъ доста привѣтливо, но вжтрѣ класическа мръсотия.

Улицы на хълбоци и съ трапища, криви, оржфани, кжшурки слупени, сиромашки.

Внѣтъ селото, далече стърчи спретнато болнично двуетажно здание, изолирано отъ тая невъзможна сметъ.

Зимъ кжщитѣ прѣдставлявали отдѣлни островчета всрѣдъ море отъ калъ, дълбока, черна, проста, селска калъ. Това имало и своя добра страна, че способствувало за надебеляване на женскитѣ крака, казваше единъ зевзекъ. Отивайки на изворъ, тѣ сж принудени да се борятъ съ тая калъ, да я тѣчатъ и

краката имъ надебелявали.

Слѣдъ дъждъ, въ калъ, често ще срѣщнете дръглави магарета, ездени отъ шкембести селяни -- фигури прилични на неправилни дробѣ, съ числителъ по-голѣмъ отъ знаменателя.

Кръчми много, низки, задушни, миризливи, съ фирми стереотипни ... съ разни мѣстни спиртни питиета на дребно, а въ сжщностъ най-тържествена и празнична миризма се носи вредъ изъ града на разваленъ старо-загорски сачкаранъ.

Но все пакъ, въ това тѣ мръсно градче има и много нѣщо, което ободрява духа, окрилява го, стопля го.

Ведно съ пѣснитѣ на чучулигитѣ и косовѣтъ денемъ и на славенитѣ нощемъ, чуе се тихия плачъ на Тунджа, галена щерка на хубавица майка Стара-Планина. Този плачъ напомня плачѣтъ на българскитѣ майки и сироти по загубени чада и мнли. Тунджа мѣтна, сърдита, го носи къмъ одринскитѣ гробници...

Гордото чело на Сакаръ балканъ е възправено къмъ югъ и набржкано, като че ли отъ тѣжа по хубаво заробена Тра-

кия, осквернена гробница на скжпи синове юнаци...

Ето тамъ, по-наюгъ, Дервишка могила впила погледъ къмъ широка тунджанска долина, гледа съ трепетъ какъ ние остриѣмъ чиличени ножове и бързаеме да ѣ поднесемъ пакъ герданъ отъ тия остриѣ.

Но най-хубавото въ тоя градъ сж женитѣ въ прѣлестна народна носия. Въ тѣхнитѣ очи има много луненъ блѣсъкъ, много мечтателностъ и тѣхния станъ е по-гѣвкавъ и по-сластенъ отъ оня на хубавицата Тунджа.

Пѣсенъта имъ е бисерна свѣжа, играта имъ буйна страстна — това е нашия Тиролъ.

Като ги гледа човѣкъ, ще му се да каже: простено некъ ти бжде, о граде, че имашъ опушена община, училище вѣтноло въ мръсотия, улицы кални, оржфани, простено да ти е и дѣто цѣло си вмирисано, щомъ имашъ въ себе такива хубавици, сестри сжщи на нимфи и богини.

Простено, простено да ти е, щомъ криешъ толкова любя и красота подъ тѣята тѣхъ неприятна външностъ. Брабанцио, Май, 1915 г.